

Side har henvendt sig til Staten med Ønske om, at Staten skulde erhverve dette Telegrafanlæg, saa har man oplyst, at, saalænge de ældre Telegramtaxter bestode, kunde Anlægget nogenlunde svare Regning; men efter at Telegramtaxterne vare nedsatte fra 2 Mark til 50 Ore, kom der Underbalance. Da jeg jo ikke vidste, hvorvidt Rigsdagen vilde være tilbøjelig til at tilstede den Forhøielse i Telegramtaxterne, som jeg havde ønsket, var der ingen Grund for mig til at foreslaa Kjøbet af dette Anlæg, der jo ikke vilde behyde de Paa-gjældende med Udgifter, desom det lykkedes mig at opnaa, hvad jeg havde tilsigtet, nemlig at faae Taxterne forhøiede. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) omtalte Forhold, der vedrøre Forbindelsen mellem Sjælland og Falster, og hensillede, om jeg i den Henseende ikke kunde være tilbøjelig til at give nogle Oplysninger om Resultatet af de Undersøgelser, der i indeværende Efteraar ere foretagne med Hensyn til den yderligere Udvikling af denne Postforbindelse. Som bekendt, er der jo foreslaaet Bygning af et Skib, der skulde sættes i Gang allerede til Efteraaret, og jeg har i Sommerens Løb efter den Anledning, som Forhandlingerne i forrige Samling have givet, ladet Forholdene undersøge, og der foreligger fuldstændige Planer, Tegninger og Overflag for Fortsættelsen af Jernbanen over en Bro til Masnedø, og en Jernbane til Sydspidsen af Masnedø samt det fornødne Havneanlæg med de Bygninger, der høre til denne Route. Det Resultat, hvortil man er kommen, er, at en saadan Forandring vil koste omtrent 1 Millioner Kroner. Man har set sig istand til at reducere de tidligere Overflag noget, hvilket skyldes dels Forandringer i Priserne paa Materialier og Arbeidspriserne, dels en noget omhyggeligere Hensyntagen til Sparommelighed, som dog ikke vil kunne skade Anlægget. Anlægget paa Sjælland fra Stationen til Overfartsstedet vil koste 20,000 Kr., Broen kan bygges for 530,000 Kr., Havneanlægget ved Masnedø 195,000 Kr., Jernbanen paa Masnedø vil koste 95,000 Kr. og Tjenestebolig paa Sydspidsen af Masnedø, og hvad dertil hører, 25,000 Kr., og naar dertil lægges tilfældige Udgifter tilligemed nogle endnu ikke ganske nøie ubregnede Udgifter og Beføstninger ved Havnen ved Drehojed, komme vi til det Beløb, jeg har nævnt, og som jeg har Grund til at tro under ingen Omstændigheder vil blive overstreden, nemlig 1 Million Kroner. Jeg skal tilføie, at jeg havde tidligere tænkt mig Muligheden af allerede i denne Samling at kunne forelægge det ærede Thing Forslag i saa Henseende; men at det ikke vil ske, er ganske naturligt af Hensyn til, at det endnu staar usikkert, hvorvidt Staten vil erhverve de sjællandske Jernbaner, og at Ordningen af disse Forhold, saa længe Jernbanerne ere i privat Eie, naturligvis vilde fremkalde vidtløftige Forhandlinger og maasse nogle Vanstieligheder, som man

undgaar, naar disse Baner ere erhvervede af Staten. Det vil derfor findes ganske naturligt, at man udsætter Forhandlingerne om denne Sag, indtil det Tidspunkt er kommen, da den anden Sag foreligger afgjort. — Beständig gjentager sig Ømtalen af og Klagerne over Forholdene ved Nymindegab. Det er jo en Sag, der er bleven behandlet saa tidt her i Thinget i den senere Tid, at jeg i Grunden ikke har Noget at sœie til, hvad jeg har sagt; men jeg vil kun sige, at der er fremkommet endel Udtryk, som synes at ville vise, at denne Sag er overordentligt forsømt af Regjeringen. Naar man nævner, at den har været paa Dagsordenen i 30 Aar, ja, saa er det ganske rigtigt; maasse har den endog været paa Dagsordenen i 130 Aar, men den har ikke foreligget med Forbring til Regjeringen om Medvirken til Gjemmemførelse af Foranstaltninger, og naar den er bleven standset for Liden, saa siger jeg, at det ingenlunde er, fordi Regjeringen har standset den, men fordi der har reist sig Betæneligheder fra selve Befolkningens Side, som have gjort, at man ikke har fundet det nyttigt at gaa videre med Undersøgelserne. Det er en høj Grad af Dyrdrivelse, der ligger i den Ytring, at denne Sag har staaet paa Dagsordenen i saa mange Aar; thi Enhver maa da tro, at Regjeringen har standset Sagen; men det er ikke Tilfældet. I det Nærstid, da Sagen nu paany har taget en mere paatrængende Skikkelse, har Regjeringen gjort, hvad der stod i dens Magt. Vi have foretaget Undersøgelse derovre af paalidelig og vidtløftig Bestaafenhed, paavist, hvorledes Forholdene ere, givet Overflag og Tegninger, forsaavidt det kunde gøres, og tilraadet Nedsættelsen af Landvæsenkommissionerne. Naar man nu tror, at disse, selv om de ere blevene nedsatte for en Maaned siden, vare istand til at ende de forberedende Arbejder paa en saadan Tid, at Sagen kunde være forelagt i denne Session, er dette umuligt, da Landvæsenkommissionerne dog nødvendig maa foretage de vidtløftige og besværlige Undersøgelser paa de Læder, da Naturforholdene ikke lægge Hindringer veien, og de mange Forhandlinger, der maa føres med forskellige Menneker, lade sig ikke føre i en saadan Fart, som man synes at forudsætte. Naar man tror, at dette kunde have været bragt i Ordren i saa kort Tid, at et fuldt særbdigt Forslag kunde foreligge, tager man fejl. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) mente, at det ikke var nogen Grund til en Forhaling af Sagen, at Chefen for de Antiggende, som det her angaar, har været syg og i nogen Tid været forhindret fra at være i fuld Virksomhed. Jeg vil sige, at, dersom jeg havde troet, at en Fremskyndelse af Sagen ved Nedsættelse af en Kommission — som jo egentlig er det, det kommer an paa — vilde have gjort det muligt allerede i denne Session at fremkomme med Forslag om denne Sag, saa vilde jeg maasse have fulgt den